

ZACHADŽEĆ

- a) nutř a won chodźić
- b) cychnować, haru činić, so złobić
- c) z džěłom započec

Prawa je wotmołwa **b**.

Zachadžeć je z wjele mocu zwjazane. Zachadžeć móže mójny přirodny zjaw, kaž wichor, ale tež chětro rozhněwany čłowjek. Při tym so husto něšto skónčuje.

Takle móžeš to tež prajić

cychnować_{ip}, hewrjekać_{ip}, hawtować_{ip}, harować_{ip}
zachadžeć kaž běžman (cychnować)
zachadžeć kaž zle njedobro (cychnować)

Připódla prajene

Jeli něchtó z někim zle zachadža, so jemu napřečo njefairnje a špatnje zadžerži. Dračuje a čwěluje jeho, štož móže być čelnje a/abo dušinje.

Přikłady z rěčneho korpusa

Wulki wichor je w nocy na morju *zachadzał*, blyski a hrimoty su jeho strachi hišće powjetšale, wjele lódži je . . . do škody přišlo. (Serbske Nowiny 2010, julij-september)

Zle *zachadzał* je džensa w nocy woheń we łazku. Z dotal njeznateje přičiny běchu płomjenja w jedno-swójbnym domje wudyrili a jón nimale dospołnje zničili. Zwosta lědma wjace stejo hač wonkowne murje. (Serbske Nowiny 2009; januar-měrc)

Hejtman bě wóndano hižo *zachadzał*, hdyž bě dwaj dnjej chora byla. (Marja Kubašec, Ptače worakawstwa a druhe powědančka, Budyšin 1970, 3. nakład 1987)

Šosar bě kaž zlonjedobro *zachadzał*, zhoniwši, zo bě jednoho čłowjeka wjace. Rjejił bě w pincy, zo wonka samo zapřah wołow z hłowu zawi, a dybawy bě k baronej čeril. (Cyril Kola, Róža. Powědančko z njedawneho časa, 2., přehladane wudaće, Budyšin 1971)

A wona? Kaž furija je *zachadžala*. Rjejiła je, zo dlěje wjace sobu nječini . . . (Cyril Kola. Puće z doliny (Krótkoroman). Nd 42(28.09.1988)230 – 43(13.02.1989)37)